

סה א מ"י פ"א מהל'
 נזקי ממון הלכה ו:
סה ב מ"י פ"י מהלכות
 נזקי ממון הלכה ט
 סמג עשין סז:

סו ג ד מ"י פ"ד מהל'
 רוצה הלכה א סמג
 לארין קסג וע"כ כ"מ:
 סז ה מ"י פ"י מהלכות
 נזקין ממון הלכה ו
 סמג שם:
 סח ו מ"י שם פ"א הלכה
 ט סמג שם:
 סט ז מ"י שם פ"ד הלכה
 ד סמג שם טו"ע
 ח"מ ס"י שזו סעיף ח:
 ע ה מ"י שם פ"א הלכה
 ט סמג שם:

רעז"י

[illegible]

טעמא האב אס נמאט שישראל הר
הא מחייבין ליה בהכה את זה
וזמר והכה את זה (א) אע"ג דספק הוא
וצונות שאמר לו אל תומיר וי"ל
דשאני התם ידוע צבירו דיצא
לידי איסור ודאי אלא יומיר או אס
לידי את שניהם משום הכי שמה
ההפאה אלב האכ כשורק אכן לג
אין ידוע שיצא לידי איסור ודאי
שאין ידוע את מי יכה: **ב"ר** קבוע
במחצה ע"ל מחצה דמי. מהכא
נפקא בכל דוכתי דליתא דפ"ק
דמזלות (דף טו.) ותימה ל"ר שמעון
קבוע מנא ליה ודף י"ז וומר הא
דמסיק (א) בערכין (דף ו) ובהנשרפין
(פאהדין דף עט.) ד"ל שמעון יליף
ממנה נמנה איימר ליה איסור לו
לקבוע דלכתי לתנא דדי חזקיה קשה
מנא ליה דכל קבוע כו' ועוד כיון
דפטר ר"ש אפילו בזבולן ישראל עד
שיאמר לפזוי וי"ל מכיון לא שייך
לתדרשה כלל וי"ל דל"ר שמעון בזבולן
ישאל וכעניי אחד ואמר לאתו
שעמוד שם איני מכיון דפטור ממעט
לקבוע מוארב לו דכהאי גוונא כולן
ישראל מחייבין: **ש"ר** שור שבעה
בד'. חד לגופיה וסית לאתוי:
ש"ר האשה. אטערין (א) לאתוי
משום דאמר לעיל (ע"ה) כי יבא
נגייתה למיתה נגיחה לזקין וצונקין
כתיב איש דוקא לכך אטערין ריבוי:

ואכתי צרורות נינהו אמר רב מרי בריה דרב כהנא * דקאזיל מיניה מיניה תניא כוותיה דשמואל ותויבתא דרב * יש חייב במיתה ובכופר ויש חייב בכופר ופטור ממיתה ויש חייב במיתה ופטור מן הכופר ויש פטור מזה ומזה הא כיצד מועד בכוונה חייב במיתה ובכופר מועד שלא בכוונה חייב בכופר ופטור ממיתה תם בכוונה חייב במיתה ופטור מכופר תם שלא בכוונה פטור מזה ומזה והנזקין שלא בכוונה ר' יהודה * מחייב ור' שמעון פוטר מאי טעמא דרבי יהודה יליף מכופרו מה כופרו שלא בכוונה חייב אף הנזקין נמי שלא בכוונה חייב ורבי שמעון יליף מקטליה דשור מה קטליה שלא בכוונה פטור אף נזקין שלא בכוונה פטור ור' יהודה נמי יליף מקטליה דנין תשלומין מתשלומין ויאין דנין תשלומין ממיתה ור' שמעון נמי יליף מכופרו דנין חיוביה דשור מחיוביה דשור לאפוקי כופר דחיוביה דבעלים הוא: נתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם [וכו'] פטור: * הא נתכוין להרוג את זה והרג את זה חייב מתניתין דלא כר' שמעון דתניא ר' שמעון אומר אפילו נתכוין להרוג את זה והרג את זה פטור מ"ט דרבי שמעון דאמר קרא * השור יסקל וגם בעליו יומת * במיתת בעלים כך מיתת השור מה בעלים עד דמיכוין ליה אף שור נמי עד דמיכוין ליה ובעלים גופייהו מגלג * דאמר קרא * וארב לו

האי וארב לו מאי עבדי ליה אמרי דבי רבי
דמי אילימא דאיכא תשעה כנענים ואחד
א כנענים ניהו^א אי נמי פלגא ופלגא ספק
תשעה ישראלים ואחד כנעני דאע"ג דרובא
כנעני ביניהו הוי ליה קבוע וכל קבוע כמחצה
הקל: **מתני'** השור האשה ושור היתומים
שור ההקדש שור הגר שמת ואין לו יורשין
אומר שור המדבר שור ההקדש שור הגר
ואין להם בעלים: **גמ'** ת"ר שור שור שבעה
שור האפומרופוס שור המדבר שור ההקדש
ר' יהודה אומר שור המדבר שור ההקדש
טורין מן המיתה לפי שאין להם בעלים אמר
פילו נגה ולבסוף הקדיש נגה ולבסוף הפקיד
ר' ושור הגר שמת ואין לו יורשין שור הגר
ישין הוה ליה שור הפקר היינו שור המדבר
יורשין אלא לאו הא קמשמע לן דאפילו
סוף הפקיד שמע מינה "תניא גמ' הכי

ה' אפילו נגה ולבסוף הקדיש נגה ול
שתהא מיתה והעמדה בדין שוין כאחד וגמרה
תהא מיתה והעמדה בדין וגמר דין שוין כא
קדיש שחטו בשרו אסור ואם עד שלא נגמ
סרו לשומר חנם ולשוואל לנושא שכר
שלם חצי נזק: **גמ'** תנו רבנן ^{ne}שור שהביא

כחול: מיניה מיניה. ע"י דחיפתו וגלגולו כל שעה עד ששמעילו עליו ומיהו אינו מתכוין להרוג: חייב בדופר ופטור מן הדרישנו דופר אם בופרם והיינו בנזקיה דשמואל: והנזקין.

(ה) שהיו שור שלם כזוונה ולא הרג: **מכופרו**. דאמרינן^א שלם כזוונה חייב מרובא דלם כופר: **חויבא דשור**. תשלומי נזקיו מחמת^ב הבור זאין: **מחויב^ג דשור**. קטליה: **כופר חיובא דעצלים**. כפרת נפשו: **מה עצלים עד דמוין ליה**. ר' שמעון אית ליה הך סברא גבי רוחא זאלו הן הנשפין (פסהדיון דף עט.) ורצנן פליגי עליה ואמרי אף בעליו נמי מתכוין להרוג את זה והרג את זה חייב דהאי וארז לו אמרי דבי רבי ינאי רצנן מוקמי ליה פרט לזרע אצו לנו למוד חצרות אנשים וש

שם כנענים וישראלים ואינם למימר
לכנענים נמכרין: סיפוק ליה דרובא
כנענים נינהו. ולא אינטרדך קרא
למפטריה: ואי נמי. חמשה כנענים
וחמשה ישראלים לא אינטרדך קרא
למפטריה דרחמנא אמר (במדבר לה)
שפטו העדה והגילו העדה דהא ספק
נפשה להקל: לא יריבא דאידיה
השעה ישראלים. דאי לאו קרא הוה
אמינא זיל בתר רובא ולישראל איכוין
ואע"ג דללמלא לאו להאי איכוין

נחבין להרוג את זה והרג את זה
חייב קא משמע לן קרא דהואיל והוא
ייה כנעני קבוע ביניהן נחמאה על
מחאה דמי וספק נפשות להקל. ולכל
מילי דקיימא לן קבוע נחמאה על
מחאה דמי מהאי קרא נפקא לן:
ברתני' שור היסומים. שאין להן
אפטורופוס או שור אפטורופוס של
יתומין אלא שעל אפטורופוס לשומרו:
גמ' שור שור ו'. 'ו' שור כחבין
פדשהי צנוות נדרש: **שור האם.**
דלא חימא בעל השור כחבי לשון
וכר: **מדקפני פדשי.** שור הפקר

מרי' וזמני' לה' קמ"ג הא דהדר מנה
 שור הגר לה' ייודה דלע"ג דנגח
 בצי' הגר ומת והוי' יוהי הפקר פטור:
 והועד צבעליו. היינו צב"ד דלץ
 העדלה אלף צב"ד: **מתנ'** **מפרו**
לשומר חנם. עד שלא נגח. ולא
 קרישא קצי' אלף מילתא אחריתי היא:
סחם בעלים. מתחייצין בזוקין
 כבעלים: **גב'** **אם** **עד** **שלא** **נגמר**
דינו **מכרו** **מכור.** ואפילו לרצון
 ללא דרשי צבעליו דנהוי' קטלה
 והעמדה צדק כא' ומייחצי קטלה:
 מכור

סוף הפקיר פמור שנאמר
יין לא בעינן והא השור יסקל
ד: מתני' ישור שהוא יוצא
דינו הקדישו בעליו מוקדש
שוכר נכנסו תחת הבעלים
ת עד שלא נגמר דינו מכרו
מכור

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואם שור נגח הוא
ממחל שלשם והועד
במעליו ולא ישמרו
הבית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו
ימות: שמות כא כט
2. וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם
עליו והכדו נפש ונת
נקם אל אחת הערים
דברים יט יא
האל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והמוקין שור שהזיק שלא:
(ב) תוס' ד"ה שור האשה אלטרין. נ"ב עי' בפ"ד מימות סו ע"א [מוד"ה לרבות]:

גליון הש"ס

במ' דקאויל מיניה מיניה.
לעיל יח ע"א: מרתני'
פפורין מן המיתה. עין
תשובת הרשב"א סי' קי"ד:

רבינו חננאל

[illegible]